Misie je svobodnou a vědomou odpovědí na Boží volání. Toto volání však lze pochopit pouze tehdy, žijeme-li v láskyplném osobním vztahu s živým Ježíšem v jeho církvi. Položme si otázku: Jsme připraveni přijímat přítomnost Ducha Svatého ve svém životě, odpovídat na povolání k misii, ať už v životě manželském, zasvěceném nebo kněžském, nebo jednoduše v každodenním životě? Jsme ochotni být vysláni kamkoli, abychom svědčili o své víře v Boha milosrdného Otce, abychom hlásali evangelium spásy Ježíše Krista, abychom měli účast na božském životě Ducha Svatého a budovali tak církev? Jsme připraveni jako Maria, Ježíšova matka, naplno sloužit Boží vůli? Tato vnitřní ochota je velice důležitá, abychom mohli nikoli abstraktně, ale dnes, v současné církvi, odpovědět Bohu: „Zde jsem, mne pošli.“

Poselství papeže Františka ke Světovému dni misií, 31. května 2020

PAPEŽSKÁ MISIJNÍ DÍLA
Na Kropáčce 30/1
500 03 Hradec Králové
Telefon: 604 838 882
Číslo účtu: 72540444/2700, IČO: 73634051
E-mail: PMD@missio.cz, www.missio.cz

Náměty ke slavení Misijní neděle

Světový den misií (Misijní neděle) byl vyhlášen v roce 1926 papežem Piem XI. Při bohoslužbách na celém světě se každou předposlední neděli v říjnu plní světový fond solidarity Papežského misijního díla šíření víry. Všechny sbírky tohoto dne putují na projekty, jimiž se podporuje šíření Božího slova až do těch nejzapadlejších koutů zeměkoule.
Tento inspirativní námět, který můžete využít k přípravě na Misijní neděli, se nese v duchu slov proroka Izajáše:

„Zde jsem, mne pošli!“ (Iz 6,8)

Výše uvedená věta odkazuje na proroka Izajáše. Spolu s Žalmy je kniha proroka Izajáše nejcitovanější v Novém zákoně. Pojďme se trochu zamyslet nad významem povolání a na pomoc si vezměme 6. kapitolu knihy Izajáš.
„Koho pošlu?“ ptá se Bůh. „Zde jsem, mne pošli!“ odpovídá Izajáš.
Bůh potřebuje lidi! Někoho, koho může zapojit do svého díla Spásy, a to proto, aby mohla nastat jeho vláda spravedlnosti, pokoje a lásky. Bůh potřebuje naši účast na tomto díle spásy dnes, stejně jako ji potřeboval včera. On utěšuje a zachraňuje; jeho spása je určena pro všechny lidi z celého světa. Tváří tvář tomuto Bohu však lidé musí zaujmout postoj. Boha odmítnout nebo přijmout. Zeptá se nás: jsi připraven? A pokud odpovíme ano, dává nám pokyn: jdi! Přijetí znamená radostnou chválu, ale také dobré chování: milovat Boha a svého bližního. Být povolán znamená také být poslán. Jak na takové povolání odpovědět? Proč bych to měl dělat?
Prorok Izajáš nám může být vzorem. I on zaslechl Boží volání. A ve stejné době, kdy prožíval Boží slávu, objevil také milost poznání, že je očištěn, povolán a poslán. „Běda mi! Jsem ztracen!“ jsou slova, která Izajáš říká, když objevuje Boží velikost a svatost. Celá Boží moc se prokazuje láskou, milosrdenstvím a odpuštěním, tak jak je ztělesňuje Kristus. Milující, odpouštějící, zachraňující člověk, který je poslán ke svým bratřím.
Připomeňme si, že křest učinil z nás všech posly Boží, svědky, učedníky-misionáře, kteří byli povoláni, aby se připojili ke všem vyloučeným ze společnosti, kteří potřebují světlo evangelia. Pošli mě, Pane, hned dnes, protože svět Tě tolik potřebuje! Pošli mě na ulici k dětem v Kalkatě, pošli mě na předměstí našich velkých měst, abych vzdělával a kázal evangelium, posílej mě k těm, kteří jsou pronásledováni pro svou víru, a kteří musí opustit svoji zemi.
Kdo z nás se však odváží říct církvi, Pánu Ježíši, Bohu, který je Láska: „Zde jsem, mne pošli!“ a „Láska Boží nás pohání“? Jsme povoláni a posláni nejen křtem, ale také skrze biřmování, během svátostí a při každém slavení eucharistie.
Těm, kteří se ptají, co je základem křesťanské víry, můžeme bezpochyby odpovědět, že podstata spočívá v misijním závazku. Papež František nám důrazně připomíná: „Radost z evangelia, která naplňuje život společenství učedníků, je misijní radostí“ (Evangelii gaudium 21). Misie je rozmanitá, je všude, a já jsem také jedinečný; každý misionář je jedinečný.

Pane, nestvořil jsi mě, abych si žil svou víru sám pro sebe, ale pro to, aby skrze mne mohli druzí poznat Tebe; nestvořil jsi mě, abych se bál druhých, ale abych je miloval! Pomoz mi, Pane, najít své místo na misijním poli a pošli mě!

Zamyšlení ke vstupní modlitbě na Misijní neděli 18. 10. 2020

(lze využít jak pro osobní zamyšlení, tak pro sdílení v rámci společenství)

Všemohoucí Bože,

od tebe máme všechno dobré

a v tvých rukou je celý náš život;

dej, ať chceme vždycky to, co chceš ty,

a ať ti sloužíme s upřímným srdcem.

Prosíme o to skrze tvého Syna ...

- **Bůh, dobrý Dárce**

Uvědomuji si, že vše dobré, co se mi v životě přihodilo, je darem od Boha? Všechna obdarování, setkání, úspěchy … ale mnohdy i neúspěchy? Věřím, že Pán může změnit všechno, i to špatné, v dobré? Zakusil/a jsem to už někdy ve svém životě?

- **Bůh, Pán našeho života**

Odevzdávám každý den svůj život Pánu? Jsem ochoten odevzdat každou svou životní situaci Pánu? Každý vztah, který prožívám, všechny své úspěchy i neúspěchy? Jsou místa, kam Pána odmítám pozvat?

- **Pane všechno, co by sis přál, chci Ti dát.**

Toužím vždy po tom, aby Pán splnil mou vůli, nebo se modlím, aby mi dal poznat svou vůli? Dokázal jsem se už někdy odpoutat od svého přání, když jsem poznal, že Bůh pro mě chce něco jiného? Pokud ano, o co se jednalo? Uvědomuji si, že Bůh vidí mnohem dál než já, a ví lépe než já, co je pro mě skutečně lepší?

- **Kristus přišel na svět, aby sloužil. Po nás žádá totéž.**

Nabízím ve svém životě častěji já svou pomoc druhým nebo spíše vyžaduji, aby mi někdo jiný sloužil? Uvědomuji si, že jsem na svět nepřišel pro to, aby mi bylo slouženo, ale abych, stejně jako Ježíš, sloužil? Když sloužím druhým, dělám to s upřímným srdcem, s láskou, nebo spíše pro to, abych se ukázal jako dobrý člověk a abych byl oceněn?

KVÍZ: Spočítej si svůj misionářský kvocient

(pro starší děti a mládež)

Odpovídej na otázky od 1 „málo“ do 5 „vášnivě“

- **Mám rád život.**
- **Rád cestuji do zahraničí a dělám dlouhé cesty.**
- **Mám rád spaní na zemi nebo v houpací síti.**
- **Jsem výborný kutil.**
- **Umím si sám uvařit vejce a jím úplně všechno.**
- **Mám rád chudobu, rád bych pomáhal nejslabším.**
- **Vždy rád poznávám nové lidi.**
- **Rád se učím nové jazyky.**
- **Znám svatou patronku misií (svatou Terezii z Lisieux).**
- **Procházím svým životem a zkouškami díky modlitbám.**
- **Duch svatý drží kormidlo a řídí, zatímco já pádluji.**
- **Chtěl bych, aby se každý obrátil a poznal Boží lásku.**
- **Rád zapáleně vyprávím druhým o své víře.**
- **Věřím, že všichni pokřtění se mají podílet na evangelizaci.**
- **Chci sdílet svůj život s Bohem.**

Vyhodnocení:

0-20: „Už nastala hodina, abyste procitli ze spánku“ (Řím 13, 11)

Rada: **Udělej si znamení kříže při probuzení i při usínání a vykonej alespoň jeden skutek lásky denně. I malým činem můžeš světu přinést mnoho dobrého.**

Motivace: *„Nepřišli jsme na svět ‚vegetovat‘, mít se pohodlně a dělat ze života pohovku, která nás uspává. Naopak, přišli jsme proto, abychom zanechali stopu… Když volíme pohodlí tím, že zaměňujeme štěstí za spotřebu, zaplatíme vysokou cenu: ztratíme svobodu.“ (papež František)*

20-35: „Dostanete sílu Ducha svatého, který na vás sestoupí.“ (Skutky 1, 8)

Rada: **Minimálně jednou týdně si čti v evangeliu. Měj odvahu každý den říct jedno slovo či jednu větu, která hlásá Krista. Už tímto se člověk vrhne na hlubinu!**

Motivace:*„Jsme povoláni přiblížit se k Bohu a druhým, k Nejvyššímu Bohu v tichosti, v modlitbě, tím, že se distancujeme od tlachání a drbů...“ (papež František)*

35-55: „Tak ani žádný z vás, kdo se nerozloučí se vším, co má, nemůže být mým učedníkem.“ (Lk 14,33)

Rada: **To začíná být vážné… Abychom zašli ještě dále, zapoj se do pravidelné služby v nějaké charitativní organizaci! V darování sebe sama je velká radost!**

Motivace: *„Jsme zde, abychom svědčili, žehnali, těšili, pozvedali, sdíleli Ježíšův jas. Odvahu, On od tebe očekává mnoho!“ (papež František)*

55-75: „Jako mne poslal Otec, tak já posílám vás.“ (Jan 20, 21)

Rada: **Modli se víc každý den a naslouchej Božímu volání. Nechej se vést Duchem svatým. Tímto přístupem začneš měnit svět.**

Motivace: *„A jako v horách nelze dobře stoupat, pokud jsme obtíženi věcmi, tak je v životě zapotřebí zbavit se toho, co je k ničemu. To je také tajemství misijního poslání. Odjezd si žádá odloučení, hlásání potřebuje zřeknutí. Věrohodná zvěst není tvořena hezkými slovy, nýbrž dobrým životem, službou, jež se umí zříci mnoha věcí, které umenšují srdce, působí lhostejnost a uzavírají do sebe; životem, který se vzdává zbytečností, jež zahlcují srdce, a nachází čas pro Boha a pro druhé.“ (papež František)*